



In Memoriam Matti Kuusi

On jotakin, mitä pitää ikuisena, eikä se sitten kuitenkaan ole. Jäljelle jää suru ja kiitollisuus.

Matti Kuusi, M6 seuramme Kunniajäsen, on ollut yksi niistä kivijaloista Tampereen ratsastusseurassa, yksi niistä, joka pyyteettömästi on tehnyt seuratyötä vuosikymmeniä, ollut yksi niistä, joiden ansioista meillä on Tampereen ratsastuskeskus. Häkan Sandbacka, Matti Kuusi ja Olli Lahtinen tekivät valtavan työn hankkeen eteen. Juhlavaa oli 1996 kun keskuksen avajaisia vietettiin.

Matti oli luonteeltaan kannustava, innostava ja sydämellinen. Minut hän sai mukaan seura- ja kilpailutoimintaan. Hän koulutti lukemattoman määrän hevosihmisiä rakastamansa lajin toimihenkilötehtäviin, M6 oli oppi-isä monelle sukupolvelle. Matilta olen oppini saanut niin kilpailujen järjestäjänä kuin tuomari- ja stewarditehtäviin. Hän osasi sytyttää palon toimihenkilötehtäviin, yhdessä tekemiseen eikä se palo ei ole sammunut.



Matti kisatuomarina ja kuuluttajana uudessa keskuksessa.

Matin olemus olkihattuinen on piirtynyt mieleeni ja siellä se on, lämmin auktoriteetti, joka osasi tilanteessa kuin tilanteessa toimia rakentavasti. Olkihattu ikuistettiin aikanaan yhteen esteemme johteeseen, kuusi, jonka latvassa keikkui olkihattu. Se oli monelle pelottava este ja liian moni siihen osui ja niin se lopulta hajosi. Nyt on aika tehdä uusi kuusi olkihattuineen.

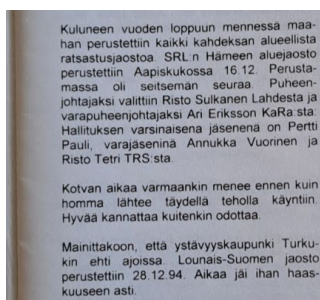
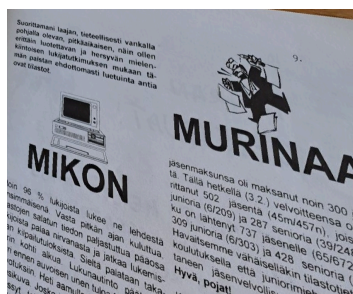
Muistan kun 2016 järjestimme GP-kisat ja kuinka ollakaan aamulla seisoiimme Matin kanssa ankkalammikossa, josta vain ankat puuttuivat ja oli vain kaksi tuntia kisojen alkua. Kilpailunjohtajana hermoilin, mutta Matti oli jo soittanut kaimansa Kulkkaan Matin loka-autoineen tyhjentämään tuon lähes uima-altaaksi muuttuneen kentän. Jossain välissä Matti ehti käydä ostoksillakin ja toi tullessaan neljä pistolapiota ja niin me talkoilijat ja kisaajat tehtiin patoja. Eipä tuo ollut ensimmäinen kerta kun sadetta saatiin tilaamatta.

Kisat onnistuivat hyvin ja GP-luokat ratsastettiin hyvällä pohjalla. Yhteistyö Matin kanssa oli hienoa, se oli sitä yhdessä tekemistä. Huumoria ei puuttunut edes näissä hankalissakaan tilanteissa.

Matille oli käytöstavat ja hevosen hyvinvointi tärkeä asia ja niitä hän painotti. Muistan Matin hienot kalvosulkeiset TTT eli Tavat ja Taidot takaisin -luento, mikä kuului osana seuramme sääntökoulutuksiin. Silloin ei ollut vielä someaikakausi, ehkä nyt olisi aika palata tuohon TTT -luentoon. Vai mitä Matti?

Matin pitkään uraan ratsastuksen järjestö- ja kilpailutoiminnassa kuului myös luottamustoimi SRL:n hallituksessa ja sittemmin varapuheenjohtajanakin. Hän osallistui TRS:n edustajana liiton syys- ja kevätkokouksiin säännöllisesti. Hänen aktiivisuutensa ja osaamisensa oli laajaa. Arvostettuna puheenjohtajatuomarina ja FEI-stewardina hän oli mukana monissa kilpailuissa niin seuratasosta aina kv-kilpailuihin. It-alakaan ei ollut vierasta Matille, hän kehitti pc-tuomarijärjestelmän kilpailutoimintaan ennen kipaa.

Seuramme lehti Hokki sai nauttia Mikon murinoista. Matin oma palsta, joka oli luetuimpia jäsenlehden juttuja. Monet asiat hän kiteytti loistavalla verbaalisella tavalla niin hyvät kuin joskus huonommatkin asiat. Aina positiivisesti. Tässä historian havinaa vuodelta 1995, kun oli perustettu aluejaostot.



Hokki Mikon Murinat 1/1995.

Matti oli Tampereen ratsastusseuran toiminnassa mukana vielä viime vuosina, ei enää toimihenkilönä, mutta ahkerasti hän kävi kilpailuja seuraamassa ja otti osaa seuran veteraanitoimintaan.



Kun aika on, niin aika on mennä. Elämän mittainen hieno matka on tullut päätökseen.

Kiitos Matti.

Teksti Irmeli Heliö, kuvat TRS arkisto, Matti Kuusen kuva-arkisto.